Р Е Ш Е Н И Е
№ 2921

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 16 състав,** в публично заседание на 02.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **7426** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба вх. № 20555 от 25.07.2013 година, по описа на Административен съд – София град, подадена от Б. К. М. от [населено място], срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/07.02.2013г., издаден от К. Г. П., старши инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – [населено място], потвърден с Решение № 835/10.05.2013г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С., при Централно управление (ЦУ) на НАП.
Жалбоподателят оспорва ревизионния акт, в частта му относно определен данък по чл. 35 от Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ/отм./, съответно по чл. 48 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за 2005г. и 2007г. Изразява несъгласие с констатациите, изложени в Ревизионен доклад № 1207758/06.12.2012г. относно облагането с данък на левовата равностойност на декларираните от лицето с митнически декларации за внос на валута парични средства. За сумата по МД № 83/07.04.2005г. Б. М. твърди, че е на негов приятел П. Т. Д., предназначена за закупуване на товарен автомобил, за целите на осъществяваната от Д. транспортна дейност. Жалбоподателят твърди, че е посочил в своята декларация част от парите за автомобила с цел да бъде декларирана по-малка по размер сума от страна на Д.. Относно сумата по МД № 1614/04.03.2007 г. жалбоподателят твърди, че

са на негова братовчедка Е. И. М., живееща и работеща в Ч., САЩ и му е предоставена в Г., с цел да бъде предадена на нейния баща И. Б. М., който е чичо на ревизираното лице. Изразено е искане за отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – директор на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – С., при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, юрисконсулт Б. оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На основание заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1206137 от 13.08.2012г., изменена със заповед № 1207758/22.10.2012г., издадени от Д. В. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол" при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Б. К. М. за установяване на задълженията по Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ отм./ за периодите от 01.01.2005г. до 31.12.2006г. и по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.01.2007г. до 31.12.2009г. Ревизията е възложена в изпълнение на решение № 1866/01.08.2012г. на директора на дирекция О. С. /понастоящем дирекция ОДОП С./, с което е отменен Ревизионен акт №[ЕИК] от 23.03.2012г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия за посочените по-горе задължения и данъчни периоди.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ № 1207758/06.12.2012г., връчен на ревизираното лице на 09.01.2013г.

На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице е подадено възражение вх. № 24-21-44/24.01.2013г.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № [ЕГН] от 07.02.2013г., издаден от К. Г. П., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган № К 12077581/24.01.2013г., подписана от Д. В. Я., на длъжност началник сектор в дирекция „Контрол" при ТД на НАП С..

Установени са задължения за 2005г. и 2007г. в общ размер на 8 246,32 лв. и съответните лихви в размер на 5 269,30лв., предмет на оспорване в настоящото производство.

РА № [ЕГН] от 07.02.2013г. е връчен на Б. К. М. на 18.02.2013г. и в законоустановения срок е обжалван пред директора на дирекция ОДОП – С., при ЦУ на НАП с жалба, подадена по пощата на 04.03.2013г. и заведена с вх. № 05-21/05.03.2013г. на ТД на НАП – С., офис К..

Във връзка с жалбата, от директора на дирекция ОДОП – С. е постановено Решение № 835/10.05.2013г., с което РА е потвърден. Решението е издадено в срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК и от компетнтен орган. Решаващият административен орган е приел, че в хода на ревизията са предприети всички необходими действия за обективно установяване на фактите и обстоятелствата, от които зависи правилното установяване на задълженията на ревизираното лице по ЗОДФЛ /отм./ и ЗДДФЛ за ревизирания период. Установените факти и обстоятелства са преценени обективно и мотивирано, направените изводи са правилни и кореспондират с констатираната фактическа обстановка.

Решението на директора на дирекция ОДОП – С. е връчено на ревизираното лице на

12.06.2013г., видно от представената разписка. Срещу потвърдения с решението РА № [ЕГН] от 07.02.2013г. е подадена жалба до Административен съд – София град, с вх. № 94-00-131/08.07.2013г. на дирекция ОДОП - С.. Жалбата е подадена по пощата на 26.06.2013г., видно от клеймото на приложения пощенски плик.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и от лице, което притежава процесуална легитимация - адресат на оспорения акт, с който се определят задължения. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, предвид представените Заповед № РД-01-6/04.01.2010г., издадена от директора на ТД на НАП – С. и Заповед за определяне на компетентен орган № К 12077581/24.01.2013г., издадена от Д. В. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии", Дирекция „Контрол" при ТД на НАП – С.. РА е издаден в установената от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити. В производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В хода на ревизионното производство, на основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на Б. К. М. са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице изх. № Д. 2107/17.08.2012г. и изх. № Д. 2069-4/29.09.2012г. Изискани са всички документи, касаещи източници и размер на доходите, получени от ревизираното лице и извършените от него разходи, както и представяне на декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за имуществено състояние и източници на доходи.

От ревизираното лице не са предоставени никакви документи. Б. М. е пожелал да се ползва от представените от него в хода на предходната ревизия доказателства.

На основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК са извършени насрещни проверки на лицата, от които жалбоподателят е декларирал, че е получил парични средства по договори за заем, като дарение или на друго основание. С протокол № 1238373/22.10.2012г. са приобщени доказателствата, събрани при извършена на Б. К. М. предходна ревизия, приключила с РА №[ЕИК]/23.03.2012г. и представените от лицето при оспорване на същия акт доказателства.

След съпоставка и анализ на получената от и за ревизирания субект информация, органът по приходите е констатирал обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК - по т. 2 - данни за укрити доходи и по т. 5 - не са представени документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци. Поради това и в изпълнение разпоредбите на чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление, изх. № Д.-2421/29.09.2012г., връчено на 23.10.2012г. по електронен път, с което ревизираното лице е уведомено, че основата за облагане с данък върху доходите на физическото лице за периодите от 01.01.2005г. до 31.12.2009г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. На жалбоподателя е предоставен 14 дневен срок за представяне на доказателства и взимане на становище, както и за представяне на декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за имуществено състояние и източници на доходи. До изтичане срока на ревизията такива не са представени.

Органът по приходите е приел, че данъчното облагане на жалбоподателя следва да се

извърши след проверка и анализ на семейно положение, банкови сметки, доходи, подлежащи на деклариране, имуществено състояние, пътувания в чужбина, получени и отпуснати заеми.
След анализ на относимите към ревизираното лице факти и обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК /т. 3 - движението и остатъците по банковите сметки; т. 4 - официалните документи и документите с достоверни данни; т. 8 - брутните доходи; т. 14 - обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение, както и на транспортните, дневните и квартирните разходи при пътувания в страната и в чужбина; т. 16 - други доказателства - получените от лицето заеми и парични средства под друга форма/ и въз основа на установените и признати от ревизиращия орган приходи и разходи за ревизираните данъчни периоди е извършено хронологично проследяване движението на паричните средства /паричен поток/ на лицето.
Приходната част на паричния поток е формирана от доходите на Б. М. от продажба на автомобили, изтеглени суми от банкови сметки, парични средства, внесени от чужбина, възстановени на лицето средства по предоставени от него заеми и лихвите, заплатени от длъжниците по тях, доходи от продажба на право на строеж, средства от продажба на дружествени дялове и средства по получени заеми.
Разходната част е формирана от разходите за издръжка на ревизираното лице по данни на НСИ, разходи за пътувания в чужбина, определени в размерите по Наредбата за служебни командировки и специализации в чужбина и съгласно получената информация от ГД „Гранична полиция" за регистрираните преминавания през ГКПП на страната-излизания и влизания, разходи за покупка на моторни превозни средства, разходи за покупки на стоки и услуги, декларирани в дневника за продажби от регистрирани по ЗДДС лица-търговци, внесени суми по банкови сметки, предоставени от Б. М. заеми, внесен капитал в търговски дружества, разходи за покупка на недвижим имот, средства за покупка на дружествени дялове и такива за финансиране дейността на М. Бо Г. Е..
За целите на данъчното облагане са изготвени справки за паричните потоци за всяка година поотделно, подробно описани в ревизионния доклад.
Прието е, че разполагаемата сума към 01.01.2005г. за формирания паричен е в размер на 15 500,00 лв.
При проследяване движението на паричния поток за 2005г. е установено, че разходите на задълженото лице превишават получените доходи/приходи. Установено е наличие на несъответствие между получените доходи и извършените разходи. Недостигът на парични средства в размер на 1 525,00 лв. за 2005г., необходими за покриването на извършените разходи, се явява облагаем доход с неустановен произход. Ревизиращият орган е приел, че сумата на превишението на разходите над приходите е облагаем доход на ревизираното лице.
Констатирано е, че на 07.04.2005г. и 04.03.2007г. от лицето е осъществен внос на валута съответно 6 000 евро /левова равностойност 11 735,00 лв./ и 10 000,00 евро /левова равностойност 19 558,00 лв./, деклариран с митнически декларации. В хода на предходната ревизия, с Искане изх. № 10-94-02-2/25.10.2011г. от ревизираното лице е изискано да представи документи и писмени обяснения за произхода на внесената валута. Във възражението, срещу РД № 1110814/30.12.2011г. /съставен при предходната ревизия/ е изложено твърдение, че внесените и декларирани валутни средства не са само негови, а и на негови приятели, с които са пътували заедно извън страната. Не са посочени данни за въпросните лица, нито за размера на

предоставените от същите средства. Не са представени и доказателства относно произхода на валутата.
Прието е, че Б. М. е получил и реално е разполагал с декларираните по митнически декларации парични средства, поради което левовата равностойност съответно 11 735,00 лв. /6 000,00 евро/ и 19 558,00 лв. /10 000,00 евро/ са намерили отражение в приходната част на изготвения паричен поток.
Формиран е извода, че тези суми са облагаем доход на лицето с недоказан произход и следва да се включат при формиране на данъчната основа за облагане с данък по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./, съответно по чл. 48 от ЗДДФЛ.
Въз основа на направения анализ, събраните в хода на ревизията доказателства, на основание чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане с данък върху доходите на физическите лица е определена, както следва:
За 2005 г. годишна данъчна основа в размер на 13 260 лв. /1 525,00 лв.-недостиг на парични средства + 11 735,00 лв.-доход от чужбина/, съответно данък по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./ в размер на 2 642,40 лв.
За 2007 г. годишна данъчна основа в размер на 26 158,00 лв. /19 558,00 лв.-доход от чужбина + 6 600,00 лв. - доход от лихви/, съответно данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 5 593,92 лв.
Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. В ревизионното прозизводство органът по приходите се е позовал на основание по смисъла на чл. 122, ал. 1 от ДОПК - по т. 2 - данни за укрити доходи и по т. 5 - не са представени документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци.
За перида 2005г. е установено наличие на несъответствие между получените доходи и извършените разходи, като недостигът на парични средства е в размер на 1 525,00лв. От ревизираното лице не са представени доказателства за наличие на източник на доход, с който да бъде покрит размера на извършените разходи. Констатирано е, че на 07.04.2005г. и 04.03.2007г. от Б. М. е осъществен внос на валута съответно 6 000 евро /левова равностойност 11 735,00 лв./ и 10 000,00 евро /левова равностойност 19 558,00 лв./, деклариран с митнически декларации. В хода на предходната ревизия, с искане изх. № 10-94-02-2/25.10.2011г. от ревизираното лице е изискано да представи документи и писмени обяснения за произхода на внесената валута. Не са представени доказателства в потвърждение на твърденията на ревизираното лице, че тези средства са му предоставени от други лица и са предназначени за други лица. Не са представени и доказателства относно произхода на валутата. При тези данни съдът намира, че е доказано наличието на основание по смисъла на чл. 122, ал.1, т. 2 и т. 5 от ДОПК.
От Б. М., с жалбата се излагат възражения, че сумата по МД № 83/07.04.2005г. е на негов приятел П. Т. Д. и е предназначена за закупуване на товарен автомобил, за целите на осъществяваната от Д. транспортна дейност. Относно сумата по МД № 1614/04.03.2007г. жалбоподателят твърди, че са на негова братовчедка Е. И. М., живееща и работеща в Ч., САЩ и му е предоставена в Г., с цел да бъде предадена на нейния баща И. Б. М., който е чичо на ревизираното лице. В настоящото производство, в съдебно заседание, проведено на 05.02.2014г., за което

жалбоподателят е бил редовно уведомен, съдът му дал указания да представи доказателства за произхода на средствата във валута, както и за установяване на посочените по-горе твърдения, изложени в жалбата. Такива доказателства не са представени. Не е доказано, че внесените с МД № 83/07.04.2005г. парични средства са били предадени на Б. М. от П. Д., както и че жалбоподателят ги е предал обратно на посоченото лице. Също така не е доказано, че паричните средства, внесени с МД № 1614/04.03.2007г. са предадени на Б. М. от Е. И. М., както и че жалбоподателят ги е предал на И. Б. М..

Предвид разпоредбата на чл. 124, ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното. Поради липсата на доказателства, в посочения по-горе смисъл, с които да се установяват твърденията на жалбоподателя и да се оборват констатциите на ревизионния акт и с оглед цитираното правило на чл. 124, ал.2 от ДОПК, съдът приема за установено изложеното в ревизионния доклад и ревизиония акт.

Неоснователно е възражението на Б. М., че част от декларираната във валута сума е била изнесена от него при напускане на страната и внесена обратно при завръщането му, поради което не следва да се разглеждат като приходи, получени при пътуването му извън страната. Жалбоподателят не е представил доказателства както за размера на тези средства, така и за това, че е напуснал страната със същите, а след това ги е внесъл обратно.

При изпълнение на изискванията на разпоредбата на чл. 124, ал.2 от ДОПК в тежест на ревизираното лице е да докаже съществуването на факти и обстоятелства, които да оборят изложеното в ревизионния акт. Жалбоподателят не е представил доказателства, установяващи по безспорен начин наличие на източник на доход, с който да бъде покрит размера на извършените разходи от 1 525,00лв. за 2005г., както и доказателства за произхода на валутата, декларирана с МД № 83/07.04.2005г. и МД № 1614/04.03.2007г., поради което законосъобразно с ревизионния акт тези суми са приети за облагаем доход на лицето и са включени при формирането на данъчната основа за облагане на дохода по реда на ЗОДФЛ и ЗДДФЛ.

По така изложените съображения, настоящата инстанция намира, че оспореният ревизионен акт е издаден в съответствие с изискванията на процесуалния и материалния закон и жалбата на Б. К. М. следва да бъде приета за неоснователна.

По делото от страна на ответника е направено искане за присъждане на разноски на основание чл. 161 ДОПК, поради което съдът следва да присъди юрисконсултско възнаграждение в размер до минималното адвокатско възнаграждение, съгласно Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. К. М. срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/07.02.2013г., издаден от К. Г. П., старши инспектор по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите– [населено място], потвърден с Решение № 835/10.05.2013г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика– С., при Централно управление на НАП.

ОСЪЖДА Б. К. М., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 935,00 (деветстотин тридесет и пет) лева разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б., в 14 дневен срок от съобщаването му.

Административен съдия: